

betale store Penge for at faa Arbejdet udført og maaske samtidig bruge en hel Del Penge til Fornøjelser for at faa de mange Fritimer slaaet ihjel.

Dansk Kvindesamfund har ansøgt Regering og Rigsdag om at faa indført tvungen*) Husholdningsundervisning i Barneskolen 1 Aar for Drengene og 2 Aar for Piger, i begge Tilfælde med 4 Timers ugentlig Undervisning. Vi betragter Husgerningsundervisning for Drengene som en Nødhjælp, for Pigerne betragter vi Barneskolens Husgerningsundervisning som et saa godt Grundlag for en Faguddannelse, at Kvinderne ikke skal være uhjulpne, naar de selv faar Hjem at passe.

Det første Aars Husgerningsundervisning kan være ens for Drengene og Piger; de lærer 25—30 daglige Middage á 2 Retter Mad, lærer en lille Smule Bagning, lærer Opvask og Køkkenets Rengøring, lidt Vask og Rulning, og de faar god Øvelse i at holde Orden. Den ene Undervisningstime om Ugen benyttes til Forevisning. Læreren laver enhver Ret Mad og foreviser og forklarer ethvert Arbejde, der skal udføres i Køkkenet, før Eleverne bliver sat til selv at lave Maden eller udføre det øvrige Køkkenarbejde. Det andet Aar fortsættes Undervisningen i Vask og Rengøring, men der bør nu især lægges Vægt paa Undervisning i Madlavning. Pigebørnene skal ikke blot lære de billigste og mest enkle Retter, men de skal lære, hvad man almindelig benytter som Dagligmad og Søndagsmad i et jævnt velstillet Borger- eller Bondehjem. Man skal ikke spille Elevernes Tid med Surogater, Præparater og Narrestreger, men skal lære dem at lave rigtig Mad, som smager godt, som man kan spise sig mæt i, og som man befinder sig vel ved.

For at faa gennemført denne Husgerningsunder-

*) Paa D. K.s Fællesmøde i Rønne 1913 vedtoges at indsende Andragende om en 2-årig praktisk Skolekøkkenundervisning for Piger i alle Folkeskoler med købstadsmæssig Skolevæsen samt 1 Aars praktisk Skolekøkkenundervisning for Drengene. Andragendet indsendes i Februar 1914.

visning i Barneskolen maa der oprettes Skolekøkkener ved alle Skoler i Købstæderne og de større Stationsbyer. Paa Landet vil Undervisningen kunne ordnes som Vandrekursus ved, at en Skolekreds paa 3—6 Kommuner efter Befolkningstætheden er fælles om en Husholdningslærerinde. Landsbybørnene skal have den samme Undervisning som Købstadsbørnene; det vil blive en Undervisningstid, som svarer til et Kursus med 4 Timers daglig Undervisning i 3 Maaneder. Om det enkelte Sted bliver vanskeligt at faa Undervisningen gennemført, mens Barnet er i den skolepligtige Alder, saa maa Skolepligten for dette ene Fags Vedkommende udvides, og det maa gøres til en Pligt for Kommunen at skaffe alle Børn dette Husholdningskursus. Hvor Husgerningsundervisningen ordnes som Vandrekursus, vil det være praktisk, at Drengene sammen med Pigerne deltager i det hele Kursus. Husholdningsundervisningen paa Vandrekursus kan ordnes som 2 Kursus paa 3 Maaneder med Undervisning hveranden Dag, yngste Hold, 11—13 Aars Børn, 3 Dage ugentlig og ældste Hold, 13—15 Aars Børn, 3 Dage ugentlig. Et 3 Maaneders Kursus med Undervisning hver Dag som direkte Fortsættelse af Barneskolen vil vist ogsaa i mange Tilfælde vise sig at være en praktisk Ordning. Hvor Børnenes Husgerningsundervisning ordnes paa den Maade, kan det blive nødvendigt at udvide Børnenes, altsaa baade Drengenes og Piger-nes Skolepligt med disse 3 Maaneder.

Ved Afslutningen af Barneskolens Undervisning skal Barnet have Attest for at have gennemgaaet dette Husholdningskursus. Denne Attest skal baade Drengene og Piger opbevare, den skal ligesom Daabs- og Vaksinationsattest høre med til deres Legitimationspapirer, og baade Mand og Kvinde skal fremlægge denne Attest for Ægteskabsmyndighederne, naar de vil gifte sig.

Barneskolens Undervisning er den vigtigste Del af Husgerningsundervisningen, fordi det er den eneste Form for denne Undervisning, der rummer Mulighed for at faa alle med.

(Fortsættes.)

Kvindernes Stilling i det politiske Liv.

Naar vi særlig følte det som en Tilsidesættelse af vore Interesser, at Fru Johanne Andersen, Mosegaard, ikke blev valgt som Landtingsmedlemovre paa Fyen, var det vel nok fordi hun blev tiet ned. For det blev hun jo. Det viser os, hvad vi kan risikere ved blot at være loyale Vælgere, ved ikke stærkt og oppotientelt at kræve vor Ret til at blive hørt. Og det er beklageligt. For det naturligste vil sikkert alle Dage blive for Kvinderne at virke indirekte og i det stille. Og mon det ikke ogsaa menneskeligt set vilde være det bedste, om man i det politiske Liv som i gode Hjem gav og tog Hensyn til sine Nærmeste, fordi man

havde Respekt og Godhed for dem og ikke fordi det var ens Pligt og kun kræves som en Ret.

Forholdet er jo nemlig det, at vi Kvinder saa let synes paagaende, ja endog at ville mele vor egen Kage naar vi bliver ivrige og vil slaa et Slag for „Interesserne“, hvorimod en Mands „politiske Energi“ betragtes som Tegn paa det rette Sindelag. Derfor vil Kvinderne ikke i samme Grad som Mændene kunne blive valgt til de Tillidsposter der giver Indflydelse ved politiske Valg. Og det gør heller ikke noget, hvis de, der vælges til at repræsentere Vælgerne, tager rimelige Hensyn til alle Sider, altsaa ogsaa til de kvindelige Væl-

gere, i Særdeleshed naar det har vist sig, at de gør deres Pligt, naar det virkelig gælder, naar der skal stemmes.

Men Pressen og Politiken bør kunne forstaa, at selv konservative Kvinder fristes til at ræsonnere radikalt, naar man Gang paa Gang i Aviserne læser om de Hensyn der ved Valgene er taget saa til den Stand, saa til en anden, til Husmændene og til Byerne, og gode Blade skriver smukt om at „Sejren forpligter“ og „Tag dem med“, uden at skænke os Kvinder en mærkbar Tanke, hverken som Stand eller som de mange, der skal vises Forstaaelse.

Ligeledes naar der tales om „Per-